

SIMFONIA MINUNILOR

Numele și prenumele elevului: Șoldănescu
Teona
Clasa: a VII-a
Școala Gimnazială „Al. I. Cuza”
Loc. Fălticeni, jud. Suceava
Numele cadrului didactic îndrumător: prof.
Crăciun Dana

Fiecare făptură a fost creată după chipul și asemănarea Domnului, fiecare fenomen având puterea de a schimba ceva în lume. Primul val de căldură a copleșit natura cu delicatețea lui, a reușit să dea o speranță micilor vietăți spre un trai mai bun. Bulgării cerului și-au găsit alt drum, lăsând mingea de foc să mângâie biata faună și vegetație, deja rămasese fără viață. Crăiasa zăpezii și-a ridicat trena de argint călătorind spre alte meleaguri. Păsările unui hornar aduc marea veste : vine primăvara!

Omătul de pe vârful munților se răsfrânge asupra colinelor sub forma unor mici pâraie cristaline. Susurul lor liniștitor trezește animalele, amintindu-le de marea lor boală-foamea. Ca prin minune, toate făpturile au ieșit din bârlog dăruind viață muntelui, făcându-l să zumzăie din nou de fericire. Undeva, la poalele măreței forme de relief, a luat naștere ... un ghiocel. Rochița lui de lapte presărată cu așchii de aur râde la soare, vrăjind natura prin gingășia lui desăvârșită. Mii de fluturași îi dau târcoale întrebându-se de unde a apărut un asemenea exemplar de frumusețe, răspunsul fiind clar... ghiocelul reprezintă sceptrul de putere al primăverii.

Vioarelele se oglindesc în strălucirea cerului, alungându-i lacrimile de cristal. Sora lor, brândușa, cheamă albinele și razele călduțe ale soarelui dorindu-și ca în scurt timp valea să devină Împărăția Florilor.

În apropierea unui sat uitat de lume, niște mielusei descoperă pentru prima dată anotimpul renașterii. Mergând pe iarba fragedă, simțind mireasma florilor și adierea blândă a vântului au realizat că orice element are în el lumina lui Dumnezeu, pacea Domnului.

La fel de binecuvântată este și Sfânta sărbătoare a Învierii. Începând cu Floriile, ziua în care Iisus a intrat în Ierusalim și continuând cu Vinerea Mare, în care Mântuitorul a fost răstignit pe Muntele Golgotei, aflăm sacrificiul pe care l-a făcut Dumnezeu pentru noi. Aceste zile au misterul lor, deoarece fiecare faptă a contribuit la înălțarea sufletelor noastre alături de îngeri.

Datorită acelor evenimente și astăzi respectăm anumite obiceiuri ce ne ajută să intrăm în atmosfera unui tablou mirific. Vopsim ouăle în culoarea roșie, ea reflectând sângele lui Iisus Hristos; mâncăm carne de miel, deoarece Mântuitorul era blând; pregătim pască și cozonac, iar în fiecare seară din Săptămâna Mare mergem la denii pentru a retrăi suferințele Domnului. În Sâmbăta Mare, de la ora 12 începe o procesiune condusă de patriarh, acesta intrând în cea de-a doua cameră a Sfântului Mormânt. În timp ce se roagă în fața lespedei, din cupola mare a bisericii ia naștere o lumină verde-albăstrui ce coboară în zig-zag aprinzând flacăra. Această lumină este împărțită la toate bisericile ortodoxe, astfel încât în Noaptea de Înviere fiecare credincios să participe la slujbă având o lumânare cu Lumina Sfântă. Minunea ne

umple sufletul de uimire, dragoste și supunere față de un fenomen impresionant, plin de culoare, de viață, de strălucire...de credință.

Primăvara vrăjește prin aceeași manieră sublimă, Învierea Domnului fiind asemănătoare cu renașterea ireală a naturii privită prin prisma tristeții ce o cucerea înainte. Acum însă, prințesa primăverii a pus stăpânire pe regatul verde, strălucind cu putere. Ochii ei, soarele și luna, veghează asupra făpturilor, dându-le putere. Stolul de privighetori, berze și cocostârci anunță cu bucurie reînverzirea copacilor, cântecul lor antrenând oamenii, îndemnându-i să muncească. Rochia prințesei, luând veșmântul verde al munților și al câmpiilor este brăzdată de smaralde, de diamante mici ca roua, de cristale purpurii fermecătoare.

Primăvara nu va putea fi niciodată definită sau descrisă complet, sursa magiei va fi un mister... dar simfonia ei va dăinui pentru totdeauna.

SIMFONIA PRIMĂVERII

Este prima săptămână din anotimpul renașterii. Comoara văzduhului și-a deschis în sfârșit aripile. Norii cenușii au părăsit straja soarelui călătorind pe alte meleaguri, lăsând frâu liber imaginației.

Ravagiile produse de crăiasa zăpezii au lăsat natura fără grai, fără viață, fără magie... Undeva, pe-un munte, răsare voios un ghiocel. Rochița lui albă ca laptele impresionează prin gingășie și respect, căci își lasă capul plecat dorind să încălzească pământul cu timiditatea sa. Astfel, a apărut primul simbol al renașterii, prințesa primăverii așternând o mantie verde și plină de viață.

Pentru o perioadă, totul e cuprins de vrajă, natura fiind descoperită de puterea acestui anotimp. Ochiul de dragon strălucește din ce în ce mai tare, iar cerul e mereu senin, întâmpinând parcă păsările călătoare, fluturii zglobii, buburuzele colorate și albinele harnice. Veselia acestor vietăți e întreruptă de susurul apelor ce aduc o veste importantă „A VENIT PRIMĂVARA!” .

Este vremea pețitului. Fluturii și albinele cutreieră fiecare floare cu speranța că vor avea parte de înțelegere și cu promisiunea de a fi mereu grijulii. Acestea răspund zâmbind soarelui și înflorind, aerul fiind invadat de o mireasmă copleșitoare. Pe o câmpie plină de pădăii și bănuței învață niște mielușei să meargă în turmă. Micile insecte îi însoțesc, dându-le sfaturi la fiecare pas și acordându-le toată atenția. Departe, pe munte, activitatea e în toi, deoarece animalele nu mai hibernează, având nevoie de hrană. Parcă îți imaginezi un urs plimbându-se somnoros printre copacii îmbobociți, dorind să găsească miere. Peisajul e mirific și emoționant, plin de culoare!

A început Săptămâna Patimilor, cea mai importantă perioadă din an pentru creștini. Conform tradiției, pe lângă bucatele specifice, ei trebuie să-și curețe atât locuințele, cât și sufletele. În fiecare seară sunt denii, slujbe ce relatează suferințele lui Iisus din acea zi.

În noaptea de Înviere, familiile pun într-un coș cozonac, pască, ouă roșii, drob și alte bunătăți pentru a fi binecuvântate la biserică. Unii credincioși merg la morminte pentru a aprinde candelile cu Lumina Sfântă. Această oază de liniște sufletească este adusă în case și are rolul de a proteja oamenii de cele întunecate.

Chiar înainte de miezul nopții se produce un fenomen straniu. Vântul bate cu putere, împiedicând Lumina Învierii să fie împărțită creștinilor. Probabil este o copie fidelă a scenei din Vinerea Mare când Iisus a murit, înnorându-se deodată, pământul și catapeteasma fiind despicate. Aceeași groază este resimțită și în ultimele momente din Sâmbăta Mare, doar că aceasta dispare odată cu Imnul Învierii rostit de mii de credincioși și îngânat parcă de întreaga natură.

Astfel, magia primăverii crește treptat de la un eveniment la altul. Simpla trecere de la iarnă la anotimpul renașterii ia forma unui cufăr de aur, veselia vietăților îl umple cu flori multicolore presărate cu raze de soare, iar miracolul Învierii înalță cufărul pe cea mai mare culme, apărându-l cu o aură de nestemate. De acolo, acesta începe să coboare încet, producând un cântec uimitor, o linie melodică idilică, schițată parcă în natură.

Primăvara nu va putea fi niciodată definită sau descrisă complet, sursa magiei va fi un mister, dar simfonia ei va dăinui pentru totdeauna.

Când spun primăvară ...

Numele și prenumele elevului: Bolohan Diana

Clasa: a VIII-a

Școala Gimnazială „Al. I. Cuza”

Loc. Fălticeni, jud. Suceava

Numele cadrului didactic îndrumător: prof. Crăciun

Dana

Când spun primăvară, spun renaștere, spun vitalitate. În fiecare dimineață parcurg același drum până la școală; totul e altfel de la o zi la alta.

Copacii cresc, se nasc a nu știu câta oară, căci de când mă știu, ei mi-au vegheat drumul oriunde m-aș fi dus. La început, brațele lor începeau să înmugurească; mă bucură și mă va încânta mereu acest lucru. Așa simt că primăvara a venit și că îmi este aproape. Încetul cu încetul arborii prind culoare, iar întreaga stradă se umple de un miros minunat și o paletă de nuanțe vii colorează totul.

Din peisajul vieții mele, nu lipsesc florile din balcoanele blocurilor, care nu uită niciodată să îmi zâmbescă în fiecare dimineață. Sunt cu adevărat superbe, iar gingășia și delicatetea lor creionează tabloul unei primăveri minunate. Atâta natură vie nu poate fi completă fără măcar o vietate; cântecul păsărilor este acordul perfect unei ode primăvăratice.

Cerul și pământul sunt personajele principale, centrul atenției al unei reale opere de artă, al cărei pictor a fost ea, primăvara, cea care nu uită niciodată să își expună creațiile nouă și să ne impresioneze cu adevărat.

De aceea, când spun primăvară, mi-e foarte greu să descriu minunea naturii care mă uimește mereu.

MAGIA PRIMĂVERII

Numele și prenumele elevului: Gherman Lavinia

Clasa: a VIII-a

Școala Gimnazială „Al. I. Cuza”

Loc. Fălticeni, jud. Suceava

Numele cadrului didactic îndrumător: prof. Crăciun Dana

Primăvara, anotimpul reînvierii, mă îmbie cu miresme plăcute ce mă fac să îmi doresc să mă plimb în parcul din apropierea casei pentru a putea admira frumusețea naturii. Grăbindu-mă să profit de minunățiile care mă înconjoară la tot pasul, m-am îmbrăcat și am plecat pentru a reuși să mă bucur de tot ce e frumos.

Razele firave ale soarelui își revarsă lumina aurie peste firișoarele fragede de iarbă abia apărute. Câțiva ghiocci și-au făcut curaj și au răsărit din zăpada topită care amintea de iarna geroasă ce abia a lăsat loc primăverii. Copacii înfrunziseră, iar pe crengile lor se iveau cuiburi de păsări ce încercau să își construiască adăposturi noi pentru vara ce va urma. Mugurii florilor din pomi îmbrăcau coroana acestora în roz și alb, făcându-i să semene cu cei din basme ce dau viață decorurilor fantastice. Învăluită de magia anotimpului căruia i-am dus puternic dorul, m-am așezat pe o bancă din apropierea râului ce curgea lin pe lângă rondul încărcat cu toporași și cu lalele îmbobocite.

Culoarea albastră a apei curate și limpezi se potrivea perfect cu tabloul primăvărat. Susurul cristalin al valurilor ce se împletea cu sunetul gheții care se lăsa purtată în josul râului îmi amintea de excursiile făcute la munte împreună cu familia. Norii cenușii care acopereau cerul la începutul dimineții amenințând cu ploi și vreme mohorâtă s-au risipit odată cu adierea ușoară a vântului călduț. Astfel, bolta senină și cei câțiva nori pufoși rămași completau peisajul mirific al naturii proaspete, pline de viață ce parcă te îndemna să rămâi și să-i descoperi frumusețea ascunsă.

Ascultând, nu m-am grăbit să mă întorc acasă, ci am privit în continuare de pe banca unde mă așezasem un stol de berze care venea acolo pentru a căuta semințe, hrană, frunze și crenguțe pe care să le folosească la construcția cuiburilor. Una dintre ele s-a apropiat de mine și am avut ocazia de a privi pentru prima dată o astfel de pasăre; fiind impresionată de frumusețea penajului și a posturii sale, i-am dat câteva din semințele pe care le aveam într-un buzunar al hainei. Nu aș mai fi plecat niciodată... Totul era perfect!

Soarele îmi lumina chipul cu razele de foc de la apus, umbrele cenușii ale copacilor se așterneau pe aleile reci ale parcului, însă globul de aur se ascundea cu repeziciune și întunericul învăluia treptat peisajul.

Răcoarea mă cuprinsese și am decis să mă întorc acasă. Până am ajuns m-am gândit la ziua petrecută în parc și la câte am putut observa privind în liniște tot ceea ce mă înconjura. Pentru ca ziua să fie cu totul deosebită, în drumul meu am întâlnit un cățeluș care m-a însoțit până la poartă și am decis să îl păstrez și să îl îngrijesc până va crește; astfel voi avea un prieten alături de care să mă plimb de acum.

